

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Ενώπιον: Α. Λουκά Ε.Δ

Αρ. Υπόθεσης:978/2022

Αστυνομικός Διευθυντής Λάρνακας

v.

Γιαννάκης Παπεττίδης

Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 30/6/2023

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για Κατηγορούσα Αρχή : κα. Γιάκουμεττή

Για Κατηγορούμενο: κ. Πολυχρόνης

ΠΟΙΝΗ

Ο Κατηγορούμενος παραδέχτηκε κατηγορίες κατοχής εκρηκτικών υλών (Κατηγορία 1), κατοχής και μεταφοράς πυροβόλου όπλου κατηγορίας Α (Κατηγορία 2) και κατοχής και μεταφοράς πυρομαχικών πυροβόλου όπλου κατηγορίας Α (Κατηγορία 3).

Τα γεγονότα όπως εκτέθηκαν ενώπιον μου από την Κατηγορούσα Αρχή έχουν ως εξής: Την 26/1/2021 λήφθηκε πληροφορία ότι εντός οχήματος με συγκεκριμένους αριθμούς εγγραφής μεταφέρεται αυτόματο πυροβόλο όπλο. Ανακόπηκε από την Αστυνομία όχημα το οποίο βρισκόταν σε χώρο στάθμευσης κέντρου δεξιώσεων στη Λάρνακα και οδηγείτο από τρίτο πρόσωπο. Εντοπίστηκε στην κατοχή του πιο πάνω προσώπου ένα πυροβόλο όπλο G3 A4 καθώς και 9 φυσίγγια να βρίσκονται τυλιγμένα σε μπλε νάιλον σακούλι. Το πρόσωπο αυτό έδωσε κατάθεση όπου ανέφερε ότι το όπλο το παρέλαβε από τον Κατηγορούμενο μετά από οδηγίες άλλου προσώπου. Επίσης ανέφερε ότι ο Κατηγορούμενος έπιασε από το καπό του αυτοκινήτου του ένα όπλο τυλιγμένο σε νάιλον σακούλι καθώς και τα φυσίγγια και τα

τοποθέτησε στο καπό του αυτοκινήτου του. Την 28/10/21 εναντίον του κατηγορουμένου εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης, δεν εντοπιζόταν, τοποθετήθηκε το όνομα του στον κατάλογο stoplist και την 12/11/21 συνελήφθη στο Αεροδρόμιο Λάρνακας δυνάμει δικαστικού εντάλματος σύλληψης. Έδωσε κατάθεση όπου παραδέχθηκε ότι έδωσε νάιλον σακούλι το οποίο περιείχε όπλο σε κάποιο πρόσωπο μετά από οδηγίες άλλου. Ο κατηγορούμενος είναι λευκού ποινικού μητρώου. Όσον αφορά τα άλλα πρόσωπα έχουν καταδικαστεί.

Για σκοπούς μετριάσμού ο ευπαίδευτος συνήγορος του Κατηγορούμενου παρέδωσε εκτενές κείμενο αγόρευσης. Εκεί αναφέρεται ότι ο Κατηγορούμενος είναι ηλικίας 24 ετών, ενώ τον επίδικο χρόνο ήταν 22 ετών. Είναι αθλητής από 5 ετών και αγωνίστηκε στις εθνικές ομάδες παιδών και νέων. Υπήρξε μέλος της κυπριακής Βουλής παιδών. Φοίτησε στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, στον κλάδο Επιστημών Αγωγής, έλαβε το πτυχίο του και ξεκίνησε μεταπτυχιακό. Έλαβε επαγγελματική άδεια ταξί. Εργάστηκε σε σημεία δειγματοληψίας rapid test, με ιδιαίτερη επιτυχία για να γίνει υπεύθυνος όλων των σημείων δειγματοληψίας της Επαρχίας Αμμοχώστου. Είναι ιδιαίτερα καλού χαρακτήρα.

Σε σχέση με τις συνθήκες διάπραξης, αναφέρθηκε ότι διατηρούσε φιλικές σχέσεις με το άτομο που του έδωσε την οδηγία να παραδώσει το όπλο. Ανά διαστήματα γινόταν απαιτητικός και έντονος προς τον Κατηγορούμενο και τον πίεζε να προβαίνει σε διάφορα θελήματα. Έτσι τον έστειλε να πάει να πάρει ένα νάιλον σακούλι από συγκεκριμένο χωράφι, με ιδιαίτερα έντονο ύφος. Ο Κατηγορούμενος όταν έπιασε το νάιλον σακούλι και το έβαλε στο αυτοκίνητο υποψιάστηκε ότι είναι κυνηγετικό όπλο. Πανικοβλημένος επικοινωνήσε με το πρόσωπο που του έδωσε οδηγίες, για να επιμείνει ο τελευταίος να πάει το εν λόγω αντικείμενο στο τρίτο πρόσωπο που τελικά συνελήφθη. Το πρόσωπο που έδιδε οδηγίες στον Κατηγορούμενο καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης 4,5 ετών, ως ο ηθικός αυτουργός. Ο Κατηγορούμενος μόλις αναζητήθηκε επικοινωνήσε με τον δικηγόρο του, για να παραδοθεί στην Αστυνομία επειδή έλειπε στο εξωτερικό σε προγραμματισμένο ταξίδι. Σε καμιά περίπτωση δεν διέφυγε της υπόθεσης, τουναντίον έδωσε θεληματικές καταθέσεις συνεργαζόμενος για εξιχνίαση του εγκλήματος.

Αναφέρθηκε επίσης ότι η Αστυνομία κατείχε πληροφορία ότι πιθανόν να αποτελέσει θύμα εγκληματικής ενέργειας και καλείτο να λάβει σχετικά μέτρα. Τονίστηκε ότι δεν υπήρχαν θύματα από την όποια ενέργεια του Κατηγορούμενου ή ότι το όπλο χρησιμοποιήθηκε για την διάπραξη άλλων αδικημάτων, ενώ ενήργησε υπό το κράτος πίεσεων χωρίς προσχεδιασμό.

Αδικήματα κατοχής πυροβόλων όπλων θεωρούνταν ανέκαθεν σοβαρά στην Κύπρο (βλ. *Sentencing in Cyprus*, G.M. Pikiis, 2nd ed., σελ. 201). Στην *Θεοδούλου ν. Δημοκρατίας* (1992) 2 Α.Α.Δ. 206, έγινε επισκόπηση της μέχρι τότε νομολογίας, ως εξής:

«Το Κακουργιοδικείο αναφέρθηκε στην υπόθεση Koushis ν. The Republic (1987) 2 C.L.R. 278, στην οποία τονίσθηκε ότι οι όποιοι τυχόν διατηρούν παρανόμως όπλα στα σπίτια τους για οποιονδήποτε σκοπό έστω και καλοπροαίρετα κατά τη γνώμη τους, οφείλουν να τα παραδώσουν στο Κράτος χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση.

Αναφέρθηκε επίσης στην υπόθεση Athinis ν. The Republic (1982) 2 C.L.R. 145, όπου στη σελίδα 149 λέχθηκαν τα πιο κάτω:

"Χωρίς αμφιβολία η παράνομη κατοχή και χρήση πυροβόλων όπλων και πυρομαχικών αποτελούν σοβαρά αδικήματα γιατί αναμφισβήτητα υπονομεύουν την έννομη τάξη και ανοίγουν το δρόμο προς την αναρχία, κάτι που ισοδυναμεί με τον χειρότερο εχθρό της Δημοκρατίας και μιας ευτυχισμένης ζωής μέσα σε συνθήκες Δημοκρατίας η οποία θα είναι ασφαλής και ελεύθερη από φόβο και εκφοβισμό. Η πρόσφατη ιστορία της Κύπρου αποτελεί συνεχή υπενθύμιση για το τίμημα που έχει πληρώσει αυτό το νησί και ο λαός του λόγω της ανεύθυνης και παράνομης κατοχής και χρήσης όπλων. Κατά συνέπεια παρόμοια αδικήματα πρέπει να τιμωρούνται με αυστηρότητα από τα Δικαστήρια τα οποία τελικά βαρύνονται με την ευθύνη του νόμου και την προστασία της πολιτείας και των πολιτών της από τα κακά τα οποία προέρχονται από τη διάπραξη τέτοιων αδικημάτων."

Όπως επίσης και στην υπόθεση Gasteratos ν. The Republic (1986) 2 C.L.R. 170, όπου στη σελ. 175 λέει:

"Αυτό το Δικαστήριο έχει επανειλημμένα και επίμονα τονίσει τη σοβαρότητα των αδικημάτων που σχετίζονται με την παράνομη και χωρίς εξουσιοδότηση κατοχή, μεταφορά και χρησιμοποίηση πυροβόλων όπλων. Οι οδυνηρές συνέπειες αυτών των αδικημάτων είναι γνωστές και πρέπει να αρχίσει μια γενική επαγρύπνηση· και εκτός αν εξαπολυθεί ένας ανελέητος πόλεμος εναντίον κατηγορουμένων που εμπλέκονται σ' αυτού του είδους τα αδικήματα, η προστασία των νομοταγών πολιτών και οι δημοκρατικές διαδικασίες σ' αυτή την πολιτεία θα βρίσκονται σε συνεχή κίνδυνο."»

Παράγοντες που μπορούν να επηρεάσουν το είδος και ύψος της ποινής αποτελούν, η φύση των όπλων, η ποσότητα που κατείχε ο κατηγορούμενος, ο σκοπός κατοχής τους, αν δηλαδή υπήρχε σκοπός να χρησιμοποιηθούν για τη διάπραξη άλλων αδικημάτων και το μητρώο του κατηγορουμένου (βλ. Sentencing in Cyprus, ανωτέρω, σελ. 201 - 202). Κατοχή όπλου για πολιτικούς λόγους επίσης θεωρείται σοβαρή αφού υποσκάπτει τα θεμέλια της δημοκρατίας ενώ κατοχή με σκοπό τη διάπραξη άλλων αδικημάτων τιμωρείται κατά κανόνα με ποινή φυλάκισης (ibid, σελ. 201 - 202). Το αδίκημα καθίσταται επίσης πιο σοβαρό αν το όπλο είναι έμφορτο (βλ. Μπενάκης v. Δημοκρατίας, Π.Ε. 79/2016, 13/3/2018 με αναφορά στις Νικολεττή v. Δημοκρατίας (2000) 2 ΑΑΔ 279 και ΓΕ v. Chronyy (2006) 2 ΑΑΔ 177).

Στην Θεοδούλου, πιο πάνω, επιβλήθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 4 και 5 ετών αντίστοιχα για αδικήματα κατοχής πυροβόλου όπλου και εκρηκτικών υλών.

Στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας v. Λεωνίδου (1997) 2 Α.Α.Δ. 300 σε άτομο νυμφευμένο και πατέρα τριών μικρών παιδιών που έχαιρε εκτίμησης στην κοινότητα του, με λευκό ποινικό μητρώο και με παραδοχή στη διάπραξη των αδικημάτων της παράνομης κατοχής πυροβόλου όπλου και εκρηκτικών υλών, επιβλήθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 4 μηνών με αναστολή, οι οποίες όμως κρίθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο έκδηλα ανεπαρκείς και αντικαταστάθηκαν με συντρέχουσες ποινές άμεσης φυλάκισης ενός έτους.

Περαιτέρω, στην υπόθεση Παπαγεωργίου (Γιάγκος) v. Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 646 ποινή φυλάκισης 3 ετών και 6 μηνών που επιβλήθηκαν για τη

διάπραξη των αδικημάτων της παράνομης κατοχής πυροβόλου όπλου και κατοχή εκρηκτικών υλών σε άτομο που προέβηκε σε άμεση παραδοχή, με λευκό ποινικό μητρώο, ηλικίας 61 ετών και πατέρας 3 ενηλίκων παιδιών, όπου το όπλο δεν χρησιμοποιήθηκε για εγκληματική πράξη και είχε αναφέρει ότι το βράδυ της σύλληψης του πήγαινε να παραδώσει σε φίλο του αστυνομικό, επικυρώθηκαν κατ' έφεση.

Λαμβάνω προς όφελος του Κατηγορουμένου την παραδοχή του. Αυτή εμπεριέχει το απτό στοιχείο της έμπρακτης μεταμέλειας και είναι κατάλληλο να αμείβεται με έκπτωση στην ποινή, διότι αυτό ενθαρρύνει τους αδικοπραγούντες να παραδέχονται ενοχή με συνέπεια να μην σπαταλάται πολύτιμος χρόνος στην εκδίκαση υποθέσεων (Χαρτούπαλλος ν. Δημοκρατίας (2002) 2 Α.Α.Δ. 28). Το λευκό ποινικό μητρώο του Κατηγορούμενου επιτρέπει στο Δικαστήριο να τον μεταχειριστεί με την επιείκεια που αρμόζει σε αυτούς που είναι πρώτη φορά παραβάτες (Χαραλάμπους ν. Αστυνομίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 14 και Κολοκασίδης ν. Δημοκρατίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 132). Το νεαρό της ηλικίας του Κατηγορούμενου αποτελεί επίσης ελαφρυντικό παράγοντα. Ενυπάρχουν επίσης τα ελαφρυντικά ότι το όπλο είναι τυφέκιο που παρέχεται από την εθνική φρουρά σε εφέδρους, άρα είναι εύκολο να βρεθεί, δεν χρησιμοποιήθηκε για την διάπραξη αδικήματος και δεν ήταν έμφορτο.

Λαμβάνεται υπόψη επίσης ο περιθωριακός ρόλος του Κατηγορούμενου, ο οποίος ουσιαστικά εξαναγκάστηκε να πάει να λάβει κάτι που στην πορεία αντιλήφθηκε ότι ήταν όπλο. Όπως έχει νομολογηθεί ο διαφορετικός ρόλος που διαδραμάτισαν Κατηγορούμενοι στην όλη έκνομη συμπεριφορά και η διαφορετική ιδιότητα που περιέβαλλε τα πρόσωπά τους, δικαιολογούν την διαφορετική ποινή σε καθένα από αυτούς (Ορέστης Βασιλείου κ.α. ν. Δημοκρατίας, Ποινικές Εφέσεις Αρ. 12/2015, 13/2015, 14/2015, 15/2015, 16/2015, 17/2015, 4/7/2017.)

Έχοντας κατά νου το καθήκον του Δικαστηρίου να προβαίνει στην αποτίμηση των μετριαστικών παραγόντων και να τους αποδίδει τη δέουσα βαρύτητα, σε συνάρτηση με την σοβαρότητα των αδικημάτων, επιβάλλεται στον Κατηγορούμενο:

Κατηγορία 2: Ποινή φυλάκισης 12 μηνών.

Καμία ποινή στις υπόλοιπες κατηγορίες, αφού αφορούν ενιαία συμπεριφορά του Κατηγορούμενου.

Στρέφομαι στην εισήγηση για αναστολή εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί. Η αναστολή ποινών φυλάκισης διέπεται από το άρθρο 3[1] του περί της Υφ' Όρων Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ωρισμένας Περιπτώσεις Νόμου του 1972, Ν. 95/72, όπως τροποποιήθηκε από τον Ν.186(Ι)/2003.

Η διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου για αναστολή της ποινής φυλάκισης έχει διευρυνθεί, έτσι ώστε αυτή αποφασίζεται, εάν δικαιολογείται, στη βάση του συνόλου των περιστάσεων της υπόθεσης και των προσωπικών περιστατικών του κατηγορουμένου (βλ. *Siminoiu v. Αστυνομίας* (2012) 2 ΑΑΔ 699 και *Κωνσταντίνου v. Αστυνομίας* (2009) 2 ΑΑΔ 583).

Στην *Koukos v. Police* (1986) 2 C.L.R. 1, διευκρινίζεται ότι η αναστολή ποινής φυλάκισης διαχωρίζεται τόσο από την επιλογή της ποινής φυλάκισης, ως μέσου τιμωρίας του παραβάτη, όσο και από την έκταση της φυλάκισης. Η αναστολή δεν αποτελεί άλλο μέσο τιμωρίας, μη στερητικό της ελευθερίας του παραβάτη. Επομένως ο χαρακτήρας της ποινής φυλάκισης δεν αλλοιώνεται μόνο και μόνο λόγω του ότι αυτή αναστάληκε.

Παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη είναι (βλ. *Demetriou v. R.* (1976) 2 J.S.C. 386 και *Γενικός Εισαγγελέας v. Φανιέρου* (1996) 2 ΑΑΔ 303):

1. Η σοβαρότητα των περιστατικών και το κίνητρο.
2. Το μητρώο του κατηγορούμενου και η αναγκαιότητα αποτροπής.
3. Η διαγωγή του κατηγορούμενου μετά τη διάπραξη του αδικήματος, ιδιαίτερα η παρουσία ή απουσία στοιχείων μεταμέλειας.

Στην *Αργυρίδης Θεόδωρος και Άλλοι v. Αστυνομίας* (2013) 2 ΑΑΔ 449, σε υπόθεση όπου μια ομάδα νεαρών κατηγορείτο για μια σειρά από ένοπλες ληστείες, αποφασίστηκε η αναστολή ποινής φυλάκισης που τους είχε επιβληθεί πρωτοδίκως και γιατί πρόκειτο για νεαρά άτομα, τα οποία δεν είχαν οποιοδήποτε προηγούμενο και θα επηρεάζοντο από την επιβολή ποινής άμεσης φυλάκισης.

Στην υπόθεση Σκεύη Χριστοδούλου ν. Αστυνομίας, (2010) 2 Α.Α.Δ 22, το Δικαστήριο έθεσε τον προβληματισμό για το εν λόγω ζήτημα ως εξής: «Το βασικό ερώτημα που τίθεται είναι κατά πόσο, ισοζυγίζοντας το σύνολο των περιστάσεων θα μπορούσε ή έπρεπε αυτοί οι παράγοντες να επενεργήσουν κατά τρόπο ο οποίος να δικαιολογεί το να δοθεί στην εφεσείουσα μια δεύτερη ευκαιρία».

Εν προκειμένω αξίζει μια δεύτερη ευκαιρία στον Κατηγορούμενο. Είναι νεαρό πρόσωπο, το οποίο βρίσκεται στα σπάργανα της ενήλικης ζωής του. Είναι άμεμπτου χαρακτήρα και διαγωγής, έχει σπουδάσει, επιχειρεί να λάβει μεταπτυχιακό τίτλο και παράλληλα εργάζεται. Είναι λευκού ποινικού μητρώου και παρά τη σοβαρότητα του αδικήματος που διέπραξε ο ρόλος του ήταν περιθωριακός. Δεν είναι δηλαδή πρόσωπο που δεικνύεται να έχει ροπή στην εγκληματικότητα. Κάθε άλλο. Επιχειρεί να θέσει στέρεες βάσεις, ώστε να ενταχθεί και να προσφέρει στην κοινωνία, ως έχει επιδείξει με την ενασχόληση του με τα κοινά, την συμμετοχή του στις ποδοσφαιρικές εθνικές ομάδες νέων και την βοήθεια κατά την καταπολέμηση του Covid - 19. Δεν διαφαίνεται δηλαδή αδήριτη ανάγκη ειδικής αποτροπής.

Η αναστολή ποινής φυλάκισης, άλλωστε, ναι μεν λειτουργεί ως δεύτερη ευκαιρία (Σκεύη Χριστοδούλου, πιο πάνω), επικρέμαται δε, πάνω από τον Κατηγορούμενο, ως δαμόκλειος σπάθη η φυλάκιση, αν εμπλακεί στην όποια εγκληματική δραστηριότητα (Louka v. The Republic (1986) 2 CLR 141).

Στην βάση των ως άνω η ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στον Κατηγορούμενο αναστέλλεται (Εξηγείται η έννοια της αναστολής της ποινής φυλάκισης στον Κατηγορούμενο).

(Υπ.).....

Α. Λουκά Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής